

me med påstande her, der simpelt hen ikke er rigtige.

Så jeg vil sige, at jeg i den her debat i dag egentlig synes, vi har fået et godt bevis for, at det meget brede flertal, som er glad for, og som tror på EU-samarbejdet, også kan forholde sig kritisk til EU-samarbejdet og tør give udtryk for, at der kan være sager, hvor man synes at EF-Domstolen har vidtgående fortolkninger.

Men reaktionen på det er at sige: Vi holder os inden for lovens ramme, vi accepterer dommen, og i vores videre arbejde vil vi så sikre os, at vi bruger den her snævre fortolkning til at gøre vores indflydelse gældende i det videre arbejde. Det mener jeg altså er måden, man må arbejde på, hvis man anerkender en tredeling af magten. Al den her snak om, at man så bare ikke skal acceptere domstolene eller sige, at de bare er politiske, hvis de siger noget, vi ikke kan lide, er simpelt hen for lavt et debatniveau at køre på.

Derfor må jeg sige, at jeg et eller andet sted synes, det er lidt skuffende, at hr. Rune Lund og hr. Morten Messerschmidt ikke kan være med i en fælles vedtagelse, som trods alt holder sig inden for rammerne af, hvad vi, der er tilhængere af et retssamfund, synes er fornuftigt.

Så jeg er glad for, at Enhedslisten har taget initiativ til debatten, men jeg synes faktisk, det har været lidt skuffende, efter at vi egentlig har haft en god drøftelse og været enige om mange ting, at både Enhedslisten og Dansk Folkeparti ender med at fremsætte så forholdsvis vidtgående forslag til vedtagelse, som jeg sådan set ikke rigtig synes at de ud fra retspolitiske betragtninger kan være bekendt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er flere, der har bedt om ordet til korte bemærkninger. Det er først hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for hendes indlæg her i anden runde og så spørge ministeren, om hun kan bekræfte, at Domstolen netop selv forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt straf hører ind under søjle 3 eller ind under søjle 1, idet, som jeg husker det, dommen udtrykkeligt slår fast, at spørgsmålet om straf og sanktioner på EU-plan hører ind under søjle 3, og så går man altså ind i den mere konkrete bedømmelse her omkring miljø. Men man har selv slået det fast, så denne påstand om, at der er sket et

egentligt søjlespring, er simpelt hen ikke holdbar.

Kl. 13.45

Det andet spørgsmål, jeg har til ministeren, er: Hvad ville der egentlig ske, hvis nu oppositionen stemte det her forslag til vedtagelse igennem, som hr. Morten Messerschmidt har fremsat, og vi meddelte EU-organerne, at vi ikke var til sinds at rette os efter EF-Domstolens kendelse? Hvad ville egentlig konsekvenserne af det være? Kan ministeren give Folketinget et indtryk af det?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Man kan sige til det første spørgsmål, som hr. Svend Auken stillede, at det, som EF-Domstolen argumenterer for i sin afgørelse, er, at alle bestemmelser i den rammeafgørelse, de tager stilling til, fra artikel 1 til 7, herunder også artikel 5, der handler om sanktionsvalgene, kunne være vedtaget inden for søjle 1. Men Domstolen siger på den anden side, som hr. Svend Auken siger det, i præmis 49, at rammeafgørelsen overlader det til medlemslandene at vælge de strafferetlige sanktioner, der skal finde anvendelse. Det er med udgangspunkt i de to udtalelser fra dommen, at regeringen når frem til, at sanktionsvalget fortsat er overladt til medlemsstaterne.

Jeg vil sige, at det jo ville være fuldstændig ødelæggende for EU-samarbejdet, hvis medlemslandene begyndte at nægte at efterfølge EF-Domstolens afgørelser. Det vil være meget svært at forstå, hvad man som medlemsland lavede i et samarbejde, hvis ikke man gad indrette sig efter de fælles spilleregler, der er. Så det ville være meget ødelæggende for det videre forløb.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg tror, at det, ministeren siger, er rigtigt, men jeg tror faktisk, at man kan gå et skridt videre og sige, at dommen selv siger, at spørgsmål om sanktion og straf i princippet hører hjemme under søjle 3, og det tror jeg er meget vigtigt. Så der er ikke sket et egentlig søjlespring fra søjle 3 til søjle 1.

Nu ved jeg godt, at det måske er et hypotetisk spørgsmål, for vi er mange om den vedtagelse, som også ministeren støtter: Men hvad ville der egentlig ske? Kunne regeringen fortsætte, hvis man her i Folketinget vedtog at pålægge regeringen, at den ikke skulle rette sig efter EF-Domstolen? Ville det da være muligt for ministeren at